

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 23Ek/1905/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119412391
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Veronika Šuchová LL.M
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6119412391.5

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: ECO - ENERGIA CONSULTING s.r.o., so sídlom Dolnohorská 2398/66, 949 01 Nitra, IČO: 44 816 944, v konaní zastúpený: Vojčík & Partners, s.r.o., so sídlom Rázusova 13, 040 01 Košice-Juh, IČO: 36 866 563, proti povinnému: T., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom XXX XX K., v konaní zastúpený: ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA SLIVKA & LEČKOVÁ, s.r.o. so sídlom: Turčianska 16, Bratislava 821 09, IČO: 35 913 754, v exekúcii vedenej pred súdnym exekútorom: JUDr. Rastislavom Horským, so sídlom exekútorského úradu Jakubovo námestie 15, 811 09 Bratislava, pod č. 58EX 355/19, o vymoženie 1.767.625,12 Eur s príslušenstvom, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, rozhodujúc o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 23Ek/1905/2019 zo dňa 24. apríla 2020, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 23Ek/1905/2019 zo dňa 24. apríla 2020 z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Dňa 24.04.2020 vydal Okresný súd Banská Bystrica konajúc vyšším súdnym úradníkom uznesenie pod sp. zn. 23Ek/1905/2019, ktorým zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie vedenej súdnym exekútorom JUDr. Rastislavom Horským pod sp. zn. 58EX 355/19.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil tak, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 25.10.2019 domáhal od povinného vymožením pohľadávky vo výške 2.393.910,73 Eur s príslušenstvom na základe exekučných titulov - Zmenkového platobného rozkazu Okresného súdu Bratislava V, č. k. 1Zm 560/2012-39 zo dňa 30.7.2012 v spojení s Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V, č. k. 1CbZm/168/2013-771 zo dňa 3.10.2017 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, č. k. 2CoZm/16/2018-819 zo dňa 18.6.2019 (ďalej len „exekučný titul“). Dňa 25.11.2019 súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi JUDr. Rastislavovi Horskému, so sídlom exekútorského úradu Jakubovo námestie 15, 811 09 Bratislava, ktorý exekúciu vedie pod č. 58EX 355/19. V priebehu konania predložil súdny exekútor súdu návrh povinného na zastavenie exekúcie. Preskúmaním návrhu bolo súdu preukázané, že povinný podal návrh na zastavenie exekúcie v zákonnej 15-dňovej lehote. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie uviedol, že žiada, aby súd exekúciu zastavil v celom rozsahu alebo aspoň sčasti, nakoľko po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku resp. časti vymáhaného nároku. Povinný uviedol, že z exekučného titulu sú okrem povinného zaviazané na plnenie aj ďalšie subjekty, a to: 1. EDEN s.r.o. v konkurze, IČO: 35 854 847, so sídlom Továrnska 56, 018 41 Dubnica nad Váhom, 2. B., bytom A. XX/XX, XXX XX G.. Nárok, ktorý je predmetom tejto exekúcie, je oprávneným súčasne vymáhaný aj v iných exekučných resp. konkurzných konaniach vedených proti vyššie uvedeným subjektom. V konkurznom konaní vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 28K/70/2012 vo veci úpadcu EDEN s.r.o. si oprávnený prihlásil svoju pohľadávku v celkovej výške 2.513.727,06 Eur z rovnakého titulu, ako je exekučný titul v tomto exekučnom konaní. Oprávnený v predmetnom konkurznom konaní následne oznámil postúpenie časti svojej pohľadávky vo výške 100.000,- Eur na iný subjekt - postupníka MARK CONSULTING s.r.o., pričom

táto skutočnosť bola zverejnená v OV č. 183/2015. Podľa návrhu konečného výťažku zverejneného v OV č. 243/2019 zo dňa 17.12.2019 mala byť oprávneným prihlásená pohľadávka uspokojená vo výške 405.930,73 Eur (oprávnený 389.786,23 Eur a ďalších 16.144,50 Eur mal byť uspokojením postupníka MARK CONSULTING s.r.o.). Návrh rozvrhu bol schválený súdom zverejneným v OV č. 250/2019 dňa 20.12.2019. Povinný ďalej namietal, že oprávnený nešpecifikovanú časť svojho nároku vo výške 100.000,- Eur postúpil na iný subjekt, čím zanikla jeho aktívna legitímácia na vymáhanie. V konkurznom konaní vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 28K/57/2012 na majetok úpadcu B. si oprávnený takisto prihlásil svoju pohľadávku v celkovej výške 2.513.727,06 Eur z rovnakého titulu, ako je exekučný titul v tomto exekučnom konaní. Oprávnený v predmetnom konkurznom konaní takisto následne oznámil postúpenie časti svojej pohľadávky vo výške 100.000,- Eur na iný subjekt - postupníka MARK CONSULTING s.r.o., pričom táto skutočnosť bola zverejnená v OV č. 184/2015. Podľa návrhu konečného výťažku všeobecnej podstaty zverejneného v OV č. 16/2020 zo dňa 24.1.2020 mala byť oprávneným prihlásená pohľadávka uspokojená vo výške 11.789,92 Eur (oprávnený 11.320,90 Eur a ďalších 469,02 Eur mal byť uspokojením postupníka MARK CONSULTING s.r.o.). Okrem toho pohľadávka oprávneného mala byť uspokojená aj z rozvrhu oddelenej podstaty, o čom svedčí oznámenie zverejnené v OV č. 11/2019. Návrh rozvrhu výťažku získaného zo speňaženia oddelenej podstaty povinný vo zverejneniach Obchodného vestníka nenašiel, ale z oznámenia zverejneného v OV č. 196/2017 vyplýva, že výťažok z oddelenej podstaty bol 164.000,- Eur, pričom jediným zabezpečeným veriteľom bol oprávnený. Na základe uvedených skutočností, podľa názoru povinného vyplýva, že nárok oprávneného vymáhaný v tomto exekučnom konaní bol vymáhaný aj v iných konaniach a minimálne sčasti už bol uspokojený a teda zanikol. Zároveň povinný namietal, že oprávnený bližšie nešpecifikovanú časť svojho nároku vo výške 100.000,- Eur postúpil na iný subjekt, čím podľa názoru povinného už zanikla aktívna legitímácia oprávneného na vymáhanie predmetného nároku. Vzhľadom na skutočnosti uvedené v návrhu na zastavenie exekúcie, povinný žiadal súd, aby preskúmal podmienky zastavenia exekúcie a následne, aby túto zastavil. Na preukázanie svojho tvrdenia predložil povinný v prílohe aj fotokópie zverejnení v Obchodnom vestníku č. 183/2015, 184/2015, 196/2017, 11/2019, 243/2019, 250/2019 a 16/2020. Oprávnený prostredníctvom svojho právneho zástupcu zaslal svoje vyjadrenie k návrhu na zastavenie exekúcie. Opísal právny dôvod a titul z ktorého vyplýva uplatnený nárok voči povinnému. Uviedol, že sa jednalo o vlastnú blankozmenku vystavenú povinným, ktorá bola zabezpečená zmenkovým ručením avalistov, a to spoločnosti EDEN s.r.o. ako avalistu I a pani B. ako avalistu II. Oprávnený je toho názoru, že tento nárok si mohol uplatniť aj voči avalistom formou prihlásenia pohľadávky do konkurzu. Teda, že sa nejedná o prekážku, pre ktorú by malo byť začaté exekučné konanie na majetok povinného zastavené. Potvrdil, že časť vymáhaného nároku povinného v tomto exekučnom konaní bola v konkurznom konaní vedenom Okresným súdom Trenčín pod sp. zn. 28K/70/2012 na majetok EDEN s.r.o. uspokojená z majetku úpadcu, avalistu I. EDEN s.r.o. dňa 10.1.2020 a to v celkovej sume vo výške 389.786,23 Eur. Ďalej potvrdil, že časť vymáhaného nároku povinného v tomto exekučnom konaní bola v konkurznom konaní vedenom Okresným súdom Trenčín pod sp. zn. 28K/57/2012 na majetok pani B. uspokojená z majetku úpadcu, avalistu II. B. dňa 20.3.2019, a to v celkovej sume vo výške 125.178,48 Eur. A ďalej uviedol, že v zmysle schváleného konečného rozvrhu výťažku v konkurznom konaní vedenom Okresným súdom Trenčín pod sp. zn. 28K/57/2012 na majetok pani Jany Mácovovej časť vymáhaného nároku povinného bude v tomto exekučnom konaní uspokojená z majetku úpadcu, avalistu II. B. a to vo výške 11.320,90 Eur. Oprávnený ďalej potvrdil, že v roku 2015 postúpil časť pohľadávky vymáhanej v tomto exekučnom konaní na postupníka, obchodnú spoločnosť MARK CONSULTING s.r.o., IČO: 45 332 631, so sídlom Haanova 14, 851 04 Bratislava, a to časť pohľadávky vo výške 100.000,- Eur spolu s príslušenstvom. Oprávnený tiež poukázal na skutočnosť, že povinným namietané uspokojenie pohľadávky na účet spoločnosti MARK CONSULTING s.r.o., a to úhrada sumy vo výške 16.144,50 Eur z majetku EDEN s.r.o. a vo výške 469,02 Eur z majetku pani B., je pre účely predmetného exekučného konania oprávneného voči povinnému bezpredmetné, pretože nešlo o plnenie pohľadávky voči oprávnenému v právnom postavení veriteľa. Na základe uvedených skutočností oprávnený súhlasil so zastavením exekúcie v časti vymáhanej pohľadávky vo výške 526.285,61 Eur, úroku vo výške 6 % ročne zo sumy 389.786,23 Eur odo dňa 10.1.2020 (pričom vymáhaný nárok oprávneného na úhradu úroku vo výške 6 % ročne zo sumy 389.786,23 Eur od 25.7.2012 do 10.1.2020 zostáva zachovaný), úroku vo výške 6 % ročne zo sumy 125.178,48 Eur odo dňa 20.3.2019 (pričom vymáhaný nárok oprávneného na úhradu úroku vo výške 6 % ročne zo sumy 125.178,48 Eur od 25.7.2012 do 19.3.2019 zostáva zachovaný), úroku vo výške 6 % ročne zo sumy 11.320,90 Eur odo dňa zaplatenia, ktorý oprávnený oznámi súdnemu exekútorovi bezprostredne po zaplatení (pričom vymáhaný nárok oprávneného na úhradu úroku vo výške 6 % ročne zo sumy 11.320,90 Eur od 25.7.2012 do zaplatenia zostáva zachovaný), a napokon súhlasil so zastavením exekúcie v

časti vymáhanej pohľadávky vo výške 100.000,- Eur spolu s úrokmi vo výške 6 % ročne od 25.7.2012 do dňa zastavenia exekúcie v tejto časti. Vzhľadom na uvedené skutočnosti oprávnený vyhlásil, že vo zvyšnej časti svojho nároku vymáhaného v predmetnom exekučnom konaní nesúhlasí so zastavením exekúcie a naďalej trvá na pokračovaní vo vymáhaní zvyšnej časti pohľadávky s príslušenstvom voči povinnému. Na základe uvedených skutočností súdny exekútor dňa 14.02.2020 vydal Upovedomenie o čiastočnom zastavení exekúcie, v ktorom exekúciu čiastočne zastavil podľa ustanovenia § 61n ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) z dôvodu, že zastavenie exekúcie navrhol oprávnený. Súdny exekútor exekúciu zastavil v časti istiny vo výške 626.285,61 Eur (oprávnený totižto matematicky nesprávne spočítal výšku dotknutej istiny) a príslušných úrokov. Jednalo sa o úhradu vo výške 389.786,23 Eur zo dňa 10.01.2020, úhradu vo výške 125.178,48 Eur zo dňa 20.03.2019, úhradu vo výške 11.320,90 Eur a časť istiny vo výške 100.000,- Eur, ktorá nie súčasťou vymáhanej pohľadávky od 25.07.2012. Vyšší súdny úradník svoje rozhodnutie zdôvodnil tým, že opísal charakter a podmienky, za ktorých prebieha konanie o návrhu povinného na zastavenie exekúcie. Uviedol, že v dôsledku vydania Upovedomenia o čiastočnom zastavení exekúcie zo dňa 14.02.2020 predmetom prieskumu je len zostávajúca časť vymáhaného nároku vo výške 1.767.625,12 Eur s príslušenstvom. Námietku povinného týkajúcu sa časti pohľadávky - úhrady sumy vo výške 16.144,50 Eur z majetku EDEN s.r.o. a vo výške 469,02 Eur z majetku pani B. v prospech účtu spoločnosti MARK CONSULTING s.r.o., na ktorú oprávnený postúpil časť pohľadávky v sume 100.000,- Eur vyhodnotil tak, že pre účely predmetného exekučného konania sú tieto plnenia v prospech iného subjektu bezpredmetné, pretože nešlo o plnenie pohľadávky voči oprávnenému. Námietku povinného o tom, že časť vymáhaného nároku mala byť uspokojená aj z rozvrhu oddelenej podstaty, predmetom ktorej bol výťažok z oddelenej podstaty vo výške 164.000,- Eur v prospech jediného zabezpečeného veriteľa (oprávneného v tomto konaní), o čom svedčí oznámenie zverejnené v OV č. 196/2017 a č. 11/2019 vyhodnotil tak, že síce bolo preukázané, že oznámením o výsledku dražby zverejneného v OV č. 196/2017 (v konkurznom konaní vedenom Okresným súdom Trenčín pod sp. zn. 28K/57/2012) sa dňa 05.10.2017 vydražil majetok vlastníka predmetu dražby: úpadcu (odporcu 2) B. nar. XX. XX. XXXX, Y. XX, XXX XX K. v hodnote 164.000,- Eur, a že oprávnený disponoval záložným právom v por. č. 1 na rodinný dom so súpisným číslom XXXX. na parcele č. XXXX/X a XXXX/X a na pozemky parcela č. XXXX/X a XXXX/X, podľa Z. zo dňa XX.XX.XXXX.. Avšak povinný nepredložil súdu relevantný dôkaz, že by došlo k zaplateniu vydraženej sumy voči oprávnenému, napr. zverejnením návrhu konečného rozvrhu výťažku z oddelenej podstaty, z ktorého by bola súdu jednoznačne preukázaná výška výťažku oddelenej podstaty zabezpečeného veriteľa ako oprávneného, ale aj výška možných pohľadávok proti oddelenej podstate zabezpečeného veriteľa, čím by sa mohla znížiť výška výťažku zo speňaženia majetku oddelenej podstaty zabezpečenému veriteľovi. Vzhľadom na to, že súd nemal jednoznačne preukázanú výšku výťažku z oddelenej podstaty v prospech zabezpečeného veriteľa ako oprávneného, nemohol prihliadnuť na tieto argumenty povinného. Keďže povinný neuviedol žiadne relevantné skutočnosti ani nepripojil žiadne dostačujúce dôkazy, ktoré by spôsobili zánik vymáhaného nároku, ktoré by bránili jeho vymáhateľnosti alebo iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná alebo ktoré by odôvodňovali zastavenie exekúcie, podaný návrh oprávneného na vykonanie exekúcie považoval v časti za dôvodný, preto súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa ustanovenia § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

3. Súd napadnuté uznesenie právne odôvodnil ustanoveniami § 45 ods. 1, § 48 ods. 1, § 61k ods. 1, ods. 2, § 61l ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 Exekučného poriadku.

4. Proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, ktoré bolo povinnému listinne doručené dňa 13.05.2020 podal povinný prostredníctvom právneho zástupcu sťažnosť v elektronickej podobe doručením podania do dátovej schránky súdu dňa 28.05.2020. Súd preto konštatuje, že sťažnosť bola podaná včas.

5. V podanej sťažnosti povinný žiada, aby súd opakovane preskúmal, aký je dnešný skutočný zostatok pohľadávky oprávneného potom, ako došlo k jej čiastočnému postúpeniu a čiastočným uspokojeniam zo strany iných subjektov. Takisto žiada, aby súd preveril aj vyhlásenia oprávneného v návrhu na začatie exekúcie, nakoľko má za to, že oprávnený neuviedol v návrhu všetky relevantné skutočnosti, najmä to, že ten istý nárok uplatňuje aj v iných exekučných resp. konkurzných konaniach vedených voči iným subjektom - voči avalistom spoločnosti EDEN s.r.o. v konkurze, IČO 35854847, Továrnská 56,018 41 Dubnica nad Váhom a B. bytom A., XXXX. G., A.. Povinný uviedol, že nemá vedomosť o bližšie nešpecifikovanom vyjadrení oprávneného, ktoré malo byť doručené exekútorovi na základe jeho výzvy na vyjadrenie. Ani kópia výzvy, ani samotné vyjadrenie oprávneného a ani žiadne prípadné

písomné dokumenty, ktoré boli resp. mali byť oprávneným predložené, povinnému neboli doručené a ani s nimi nebol oboznámený. Povinnému nebolo doručené ani upovedomenie exekútora o čiastočnom zastavení exekúcie na návrh oprávneného. Z uvedených dôvodov povinný nemal možnosť sa procesne relevantným spôsobom k skutočnostiam tvrdným oprávneným vyjadriť a ani tieto verifikovať. Z odôvodnenia samotného uznesenia mu nie je jasné, na základe čoho súd, resp. exekútor verifikoval tvrdenia oprávneného o výške ním prijatých plnení od iných subjektov zaviazaných z rovnakého exekučného titulu. Povinný tvrdí, že oprávnený obdržal aj ďalšie plnenia, ktoré neboli zohľadnené súdom pri rozhodovaní o výške zostávajúcej časti neuspokojeného nároku. Takisto nesúhlasí so záverom súdu, že plnenie, ktoré prijala spoločnosť MARK CONSULTING s.r.o. je z hľadiska tohto exekučného konania bezpredmetné skúmať a zohľadniť. Oprávnený potom, ako mu bol právoplatným exekučným titulom priznaný nárok, časť svojej pohľadávky (100.000,- Eur) postúpil na MARK CONSULTING s.r.o.. To znamená, že zostatok pohľadávky, ktorou ako aktívne legitimovaný oprávnený disponuje, by mala byť znížená o 100.000,- EUR, čo však z odôvodnenia uznesenia nevyplýva.

6. Súd zaslal sťažnosť povinného na vyjadrenie oprávnenému. Oprávnený sa k sťažnosti povinného vyjadril podaním zo dňa 19.06.2020 v ktorom žiadal, aby podanú sťažnosť voči napadnutému uzneseniu ako nedôvodnú zamietol. K opätovnému preskúmaniu skutočného zostatku pohľadávky, ako aj vyhlásení oprávneného v návrhu na vykonanie exekúcie, a k žiadosti povinného o opätovné preskúmanie nároku z dôvodu, že predmet exekúcie je súčasne vymáhaný aj v iných exekučných resp. konkurzných konaniach a k doručovaniu písomností, konkrétne vyjadrenia oprávneného a upovedomenia o čiastočnom zastavení exekúcie so súhlasom oprávneného, oprávnený uviedol, že povinný v sťažnosti neuviedol žiadne relevantné skutočnosti, na základe ktorých by mohol byť postup alebo napadnuté uznesenie považované za nesprávne. Zároveň podotkol, že mu nie je zrejmé ani to, čoho sa povinný v právnom postavení sťažovateľa domáha. Oprávnený sa pridrižava tvrdení uvedených vo Vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie a súhlase oprávneného s čiastočným zastavením exekúcie zo dňa 12.02.2020. Opätovne uvádza, že neobdržal ďalšie plnenia, ktoré by mali vplyv na rozhodovanie o výške zostávajúcej časti neuspokojeného nároku. K postúpenej časti pohľadávky vo výške 100.000,- Eur spolu s príslušenstvom na postupníka, obchodnú spoločnosť MARK CONSULTING s.r.o., IČO: 45 332 631, so sídlom Haanova 14, 851 04 Bratislava táto už bola zohľadnená pri čiastočnom zastavení exekúcie, a teda táto námietka povinného je rovnako nedôvodná. Na základe vyššie uvedených skutočností oprávnený trvá na vymáhaní zvyšnej časti svojho nároku uplatneného v prebiehajúcej exekúcii.

7. V zmysle § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku, prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

8. V zmysle § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

9. V zmysle § 239 ods. 1 CSP, proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

10. V zmysle § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

11. V zmysle § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

12. V zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b) exekučný titul bol zrušený, c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

13. V zmysle § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie

exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

14. V zmysle § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhne zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojím vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

15. V zmysle § 61l ods. 3 prvá veta Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

16. V zmysle § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

17. V zmysle § 48 ods. 2, prvá veta Exekučného poriadku, exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nespĺnil to, čo mu exekučný titul ukladá.

18. V zmysle § 76 CSP, samostatné spoločenstvo je procesné spoločenstvo, v ktorom ide o samostatné práva a povinnosti a každý koná sám za seba. Súd rozhoduje o každom nároku a povinnosti samostatne.

19. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a dospel k záveru, že sťažnosť povinného nie je dôvodná. Súd v rozhodnutí vydanom vyšším súdnym úradníkom v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver. Keďže ani v priebehu konania o sťažnosti sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, súd musel sťažnosť povinného ako nedôvodnú zamietnuť.

20. Napriek zneniu ustanovenia zákona citovaného v bode 11. odôvodnenia, sudca po preskúmaní exekučného spisu, k argumentom povinnej v podanej sťažnosti uvádza:

21. V prejednávanej veci je nesporné, že predložené exekučné tituly zaväzovali povinného a avalistov spoločnosť EDEN s.r.o. v konkurze, IČO 35854847, Továrnská 56,018 41 Dubnica nad Váhom a B., bytom A. XX/XX, XXXXX. G., A. na zaplatenie zmenkovej sumy s príslušenstvom ako aj náhradu trov konania oprávnenému. Povinnosť plniť bola výrokom stanovená ako spoločne a nerozdielne. To znamená, že v danom prípade každý z odporcov mal v základnom konaní procesné postavenie samostatného účastníka konania. Takže pokiaľ ide o tvrdenie, že predmetom exekúcie je plnenie, ktoré je uplatňované od iných osôb (avalistov) v iných konkurzných konaniach, takáto argumentácia nemôže byť zo strany súdu akceptovaná, pretože obrana povinného je v tomto smere nesprávna.

22. Právna otázka charakteru procesného spoločenstva medzi solidárne zaviazanými dlžníkmi bola riešená vo viacerých rozhodnutiach Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. sp. zn. 6 Cdo 544/2015 z 26.10.2016, sp. zn. 4 Cdo 203/2005 a pod.) a možno ju považovať v jeho rozhodovacej praxi za ustálenú. Súd poukazuje najmä na uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5Cdo/1/2018 zo dňa 29.1.2019, z ktorého vyplýva, že: „Pre posúdenie, či ide o samostatné alebo nerozlučné spoločenstvo je rozhodujúca povaha predmetu konania vyplývajúca z hmotného práva; tam, kde hmotné právo neumožňuje, aby predmet konania bol prejednaný a rozhodnutý samostatne voči každému spoločníkovi, ide o nerozlučné spoločenstvo. Ak platobný rozkaz nebolo možné doručiť do vlastných rúk jednému z viacerých solidárne zaviazaných dlžníkov (žalovaných) a ostatní žalovaní nepodali proti platobnému rozkazu odpor, ohľadom nich platobný rozkaz nadobudne účinky právoplatného rozsudku. O ich povinnosti zaplatiť žalobcovi žalovanú pohľadávku bolo právoplatne rozhodnuté a teda nemôže byť táto vec prejednávaná znova.“

23. Je potrebné opätovne zdôrazniť, že procesné spoločenstvo strán sporu v súdnom konaní (t.j. ako strany konajú pred súdom), nie je totožné s povahou predmetu konania vyplývajúcou z hmotného

práva, t.j. čo tvorilo titul pre uplatnenie nároku zo strany oprávneného - v danom prípade vlastná zmenka (solidárny záväzok). Civilný sporový poriadok rozlišuje procesné spoločenstvo strán sporu ako samostatné (§ 76 CSP), nerozlučné (§ 77 CSP) a nútené (§ 78 CSP). Pre samostatné procesné spoločenstvo, ktorým bolo aj spoločenstvo strán sporu v súdnom konaní, v ktorom boli vydané exekučné tituly je charakteristické, že každý spoločník vystupuje voči druhej strane samostatne. Jeho práva a povinnosti sú nezávislé od práv a povinností ostatných spoločníkov. Pre posúdenie, či ide o samostatné alebo nerozlučné spoločenstvo je rozhodujúca povaha predmetu konania vyplývajúca z hmotného práva. Ak z hmotného práva sú žalovaní solidárni dlžníci, títo sú zásadne samostatnými a nie nerozlučnými spoločníkmi v konaní a je len na úvahe veriteľa, či bude celé plnenie alebo jeho časť žiadať len od niektorého z nich alebo od všetkých solidárnych dlžníkov. Pasívne vecne legitimovaný je tak ktorýkoľvek solidárny dlžník sám o sebe. Už z toho, že o založení procesného spoločenstva medzi solidárnymi dlžníkmi rozhoduje iba vôľa veriteľa, vyplýva záver o samostatnosti spoločníkov. Okrem toho, aj keby boli žalovaní všetci solidárni dlžníci, nemusí sa rozhodnutie vzťahovať na všetkých, lebo každému z nich prislúchajú jeho (resp. aj jeho) osobné námietky, ktoré sú posudzované iba vo vzťahu k nemu samému. Každý zo solidárne žalovaných dlžníkov koná sám za seba a voči každému z nich môže byť samostatne (i odlišne) rozhodnuté. Jeho procesné úkony preto nezaväzujú aj ostatných žalovaných (ako je tomu aj v posudzovanom prípade). Naopak tam, kde hmotné právo neumožňuje, aby predmet konania bol prejednaný a rozhodnutý samostatne voči každému spoločníkovi, ide o nerozlučné spoločenstvo. Rovnaký záver vyplýva aj z predložených exekučných titulov, kde aj z výroku ako aj poučenia Zmenkového platobného rozkazu Okresného súdu Bratislava V, č. k. 1Zm 560/2012-39 zo dňa 30.7.2012 povinný mohol vyčítať, že v danom prípade sa každý z odporcov má procesné postavenie samostatného účastníka konania. Navyše sám povinný voči uvedenému rozhodnutiu podal námietky. Čiže o jeho nároku bolo následne rozhodované samostatne, výsledkom čoho boli predložené exekučné tituly - Rozsudok Okresného súdu Bratislava V, č. k. 1CbZm/168/2013-771 zo dňa 3.10.2017 a Rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č. k. 2CoZm/16/2018-819 zo dňa 18.6.2019.

24. K námietke povinného ohľadom doručovania písomností po podaní návrhu povinného na zastavenie exekúcie súd uvádza, že v danom prípade nedošlo k porušeniu procesného postupu. Exekučný poriadok stanovuje explicitne postup v ustanovení § 61k ods. 5, kde ukladá povinnému, aby bol návrh povinného na zastavenie exekúcie doručovaný poverenému súdnemu exekútorovi. Po doručení takéhoto podania je súdny exekútor povinný vyzvať oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu. Pričom túto výzvu nemusí zasielať na vedomie povinnému. Následne môžu nastať dve situácie. V prvom prípade, ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí súdny exekútor vydá upovedomenie o zastavení (čiastočnom zastavení) exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu. V druhom prípade, ak oprávnený nesúhlasí so zastavením exekúcie, súdny exekútor takéto vyjadrenie oprávneného už nezasiela späť povinnému na vyjadrenie, tak ako by tomu bolo v prípade, pokiaľ by sa procesne postupovalo podľa pravidiel Civilného sporového poriadku. Exekučný poriadok ukladá súdnemu exekútorovi povinnosť predložiť návrh povinného na zastavenie exekúcie spolu so svojím vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného priamo súdu. V prejednávanej veci oprávnený súhlasil s čiastočným zastavením exekúcie. Vzhľadom k uvedenej skutočnosti, exekútor správne postupoval, keď vydal Upovedomenie o čiastočnom zastavení exekúcie zo dňa 14.02.2020. Z protokolu vyplýva, že tento bol doručovaný účastníkom konania a súdu. To znamená, bol doručovaný aj povinnému. Čo sa týka vyjadrenia oprávneného k návrhu na zastavenie exekúcie, táto nemusela byť doručovaná povinnému na opätovné vyjadrenie, nakoľko Exekučný poriadok stanovuje, že sa priamo predkladá súdu na rozhodnutie spolu s návrhom povinného na zastavenie exekúcie a vyjadrením súdneho exekútora. Po zhodnotení skutkového stavu súd uvádza, že námietka povinného týkajúca sa doručovania písomností nebola dôvodná. Navyše povinný ako účastník konania má k dispozícii možnosť nahliadať do spisu jednak u povereného súdneho exekútora ale aj súdu (pozn. exekučný spis je vedený súdom ako elektronický súdny spis (ESS)).

25. K rozsahu vymáhanej pohľadávky v exekúcii súd uvádza, že opätovne preskúmal uplatnený nárok v návrhu na vykonanie exekúcie s predloženými exekučnými titulmi, podaniami strán a Upovedomením o čiastočnom zastavení exekúcie zo dňa 14.02.2020. Z predmetných listín vyplýva, že v danom konaní súdny exekútor na návrh oprávneného podľa ustanovenia § 61n ods. 2 Exekučného poriadku čiastočne zastavil exekúciu vo výške 626.285,61 Eur spolu s príslušnými úrokmi. Z obsahu spisu ako aj z verejne dostupných registrov bolo preukázané, že celková suma sa skladala z úhrady vo výške 389.786,23 Eur zo dňa 10.01.2020, úhrady vo výške 125.178,48 Eur zo dňa 20.03.2019, úhrady vo výške 11.320,90 Eur a z časti istiny vo výške 100.000,- Eur, ktorá nie súčasťou vymáhanej pohľadávky od 25.07.2012, pretože

táto časť pohľadávky oprávneného bola postúpená na tretiu osobu - spoločnosť MARK CONSULTING s.r.o. Charakter jednotlivých úhrad bol podrobne špecifikovaný aj v odôvodnení napadnutého uznesenia.

26. Súd sa v odôvodnení napadnutého uznesenia dostatočným spôsobom vysporiadal aj s ďalšími námietkami povinného, ktoré sa týkali uspokojenia postúpenej pohľadávky v konkurzoch, ktoré boli vedené voči avalistom. Správne bolo vyhodnotené, že pre účely predmetného exekučného konania sú tieto plnenia v prospech iného subjektu bezpredmetné, pretože nešlo o plnenie pohľadávky voči oprávnenému.

27. Rovnako súd správne postupoval aj pri vyhodnocovaní námietky povinného o tom, že časť vymáhaného nároku mala byť uspokojená z rozvrhu oddelenej podstaty, predmetom ktorej bol výťažok z oddelenej podstaty vo výške 164.000,- Eur v prospech jediného zabezpečeného veriteľa (oprávneného v tomto konaní), o čom svedčí oznámenie zverejnené v OV č. 196/2017 a č. 11/2019. Správne vec skutkovo a právne vyhodnotil tak, že síce bolo preukázané, že došlo k vydraženiu majetku - B. nar. XX. XX. XXXX., Y. XX, XXX XX K. v hodnote 164.000,- Eur, a že oprávnený disponoval záložným právom v por. č. X na rodinný dom so súpisným číslom XXXX na parcele č. XXXX/X a XXXX/X a na pozemky parcela č. XXXX/X a XXXX/X, podľa Z. zo dňa XX.XX.XXXX. Povinný však ani v sťažnostnom konaní nepredložil súdu žiadny relevantný dôkaz o tom, že by došlo k zaplateniu vydraženej sumy oprávnenému, z ktorého by bola súdu jednoznačne preukázaná výška výťažku oddelenej podstaty zabezpečeného veriteľa ako oprávneného. Súd aj napriek uvedenému danú situáciu zisťoval v dostupných registroch, avšak žiadna takto verejne dostupná informácia nebola zistená a to aj napriek tomu, že konkurz bol na majetok úpadcu B., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom XXX XX K. zrušený uznesením Okresného súdu Trenčín č.k. 28K/57/2012-595 zo dňa 11.3.2020 po splnení konečného rozvrhu výťažku, s tým, že uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 12.5.2020.

28. Súd uvádza, že povinný v sťažnosti nepreukázal svoje tvrdenia týkajúce sa uspokojenia zostávajúcej časti vymáhaného nároku. Tým pádom je nutné konštatovať, že neunesol dôkazné bremeno, ktoré v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie je dané do rúk povinnému. Oprávnený tvrdenia povinného posúdil ako nedostatočné, tzn. zo strany oprávneného nedošlo k potvrdeniu pravdivosti že by došlo k zmene zostatku vymáhaného nároku, preto ich súd vyhodnotil ako nepreukázané.

29. Je teda možné konštatovať, že oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie oprávnene, nakoľko splnil zákonom požadované požiadavky pre začatie exekučného konania a svojho nároku sa domáha na základe spôsobilých exekučných titulov. V čase začatia exekúcie existoval nárok oprávneného voči povinnému vyplývajúci z právoplatných a vykonateľných rozhodnutí a keďže povinný si povinnosť nimi uloženú dobrovoľne v zostávajúcej časti nesplnil, exekúcia je vedená v zostávajúcej časti oprávnene.

30. V tejto súvislosti súd považuje za potrebné poukázať na to, že právny poriadok Slovenskej republiky vychádza zo zásady „vigilantibus iura scripta sunt“, ktorá platila už v rímskom práve, podľa ktorej „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod.. To platí obdobne aj o využívaní zákonných procesných ustanovení včítane využitia možnosti podania opravných prostriedkov v základnom konaní ako aj pri bránení svojich práv v konaniach o návrhu povinného na zastavenie exekúcie (citované z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Sžf 65/2011).

31. Súd v tomto smere dodáva, že za skutkového stavu, keď oprávnený disponuje právoplatným a vykonateľným exekučným titulom, exekučný súd nemôže oprávnenému odoprieť právo domáhať sa súdnej ochrany pri výkone priznaného práva. Oprávnený si v exekučnom konaní iba uplatňuje právo priznané mu vykonateľným exekučným titulom, ktoré nebolo povinným splnené dobrovoľne, t.j. realizuje svoje právo. Nekoná v rozpore s právom.

32. S poukazom na uvedené súd má za to, že vyšší súdny úradník postupoval správne a v súlade so zákonom, keď v danej veci zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie z dôvodu, že

povinný nepreukázal dôvody na zastavenie exekúcie. Keďže neboli zistené žiadne skutočnosti brániace vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom súd nezistil ani žiadny iný dôvod na zastavenie exekúcie, súd sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 23Ek/1905/2019 zo dňa 24.04.2020 ako nedôvodnú zamietol.

33. Keďže povinný inicioval návrhom na zastavenie exekúcie exekučný spor s oprávneným, súd rozhodoval v súlade s § 199d a nasl. Exekučného poriadku aj o náhrade trov exekučného konania s tým súvisiacich.

34. Oprávnený si náhradu trov, ktoré by mu vznikli v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie neuplatnil. Vychádzajúc z ustanovení Exekučného poriadku o trovách exekučného konania, je súd toho názoru, že nakoľko je exekučné konanie zásadne konaním návrhovým a ako také je ovládané dispozičnou zásadou, je výlučne v dispozícii oprávneného, aký nárok voči povinnému si v ňom uplatní a aký nie. Súd tak nie je oprávnený (z úradnej moci) rozhodovať o takom nároku oprávneného, ktorý nebol zo strany samotného oprávneného v exekučnom konaní uplatnený. Keďže oprávnený nenavrhol, v rámci konania o návrhu povinného, vrátane konania o sťažnosti povinného, aby súd rozhodoval (v zmysle § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, v rámci dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie) o ďalších trovách exekúcie, súd o trovách konania nerozhodoval.

35. Vzhľadom na uvedené sudca rozhodol tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie. (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).